

Skatteministeriet

16. marts 2020
J.nr. 2020-2737

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 134 - Forslag til Lov om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms m.v.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 26 af 13. marts 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, om den indeholdelsespligtige (virksomheden) får ret til frit at bruge ikke forfaldne a-skatter som likviditetsmæssig buffer, uden at der senere vil komme bøder/sanktioner eller andet?

Svar

Jeg kan oplyse, at formålet med lovforslaget netop er at give virksomheder, der likviditetsmæssigt er kommet i klemme som følge af udbruddet af coronavirus (COVID-19), den i spørgsmålet omtalte likviditetsmæssige buffer, hvilket som bekendt sker ved bl.a. at udskyde en række betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms. De penge, der skulle være brugt til at betale de nævnte beløb inden for de betalingsfrister, der følger af de gældende regler, vil derfor af virksomhederne kunne anvendes til andre formål. Det er jo selve hensigten med lovforslaget.

Som jeg redegør for i svarene på L 134 – spørgsmål 6 og 27, kan det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, ikke i sig selv indebære, at virksomheden vil blive pålagt bøder eller sanktioner.

Men det kan ikke udelukkes, at der efter omstændighederne vil kunne blive udløst sanktioner over for en virksomhed, hvis den tilstrækkeligt groft tilsidesætter sine forpligtelser over for sine kreditorer, herunder Skatteforvaltningen.

F.eks. vil Skatteforvaltningen under visse omstændigheder kunne træffe afgørelse om nulstilling over for en direktør, der ejer det kapitalselskab, som virksomheden drives i, og derfor kan disponere enerådende i kapitalselskabets anliggender. Nulstilling indebærer, at de for direktøren bogførte beløb bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag vedrørende lønudbetalingen til direktøren ikke modregnes i direktørens slutskat, hvorved direktøren typisk vil få en restskat, som den pågældende hæfter for.

Nulstilling forudsætter, at direktøren ved indeholdelsen vidste eller burde have indset, at de indeholdte beløb ikke ville blive afregnet til forfaldstid som følge af kapitalselskabets anstrengte økonomiske situation. Derudover er det en forudsætning, at Skatteforvaltningen har lidt et tab bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og dette forudsætter, at kapitalselskabet er ophørt som følge af f.eks. konkurs.

Der er dog tale om et spørgsmål, der i sidste ende skal afgøres af domstolene.